

Excursions a peu guiades per Voluntaris Grup d'Urbanisme

DE VALLVIDRERA A SANT JUST

- Urbanisme IV -
10 d'abril de 2005

postal del funicular de Vallvidrera als anys 20 del segle passat

La Vall de Sant Just? Estem en vespres de veure-la per darrera vegada? Interessos immobiliaris pretenen construir uns 1.200 habitatges i, sembla, que amb possibilitats d'aconseguir-ho. Canviarem el paisatge de garrofers, alzines, pins, rieres per balcons, terrats, aparcaments, ciment en general?. Augmentarem encara més la pressió humana sobre el Parc de Collserola?

Mirador del turó d'en Cors sobre la Vall de Sant Just

Per contemplar la Vall de Sant Just que s'estén als nostres peus entre St. Pere Màrtir i la Penya del Moro. Contrast entre el paisatge natural i el paisatge urbanístic que en breu successió de temps s'han vist.

Font del Rector

En la que encara, si hi ha sort, hi brolla un rajolinet d'aigua. Una de les moltes fonts que han estat conegudes i emprades en aquesta vessant SW de Collserola.

PUNTS D'INTERÈS

Visió urbanística frontal de Vallvidrera per apreciar com el desig d'un bell esguard sobre el pla de Barcelona ha originat una fal·lera constructiva per anar-se situant en els millors llocs.

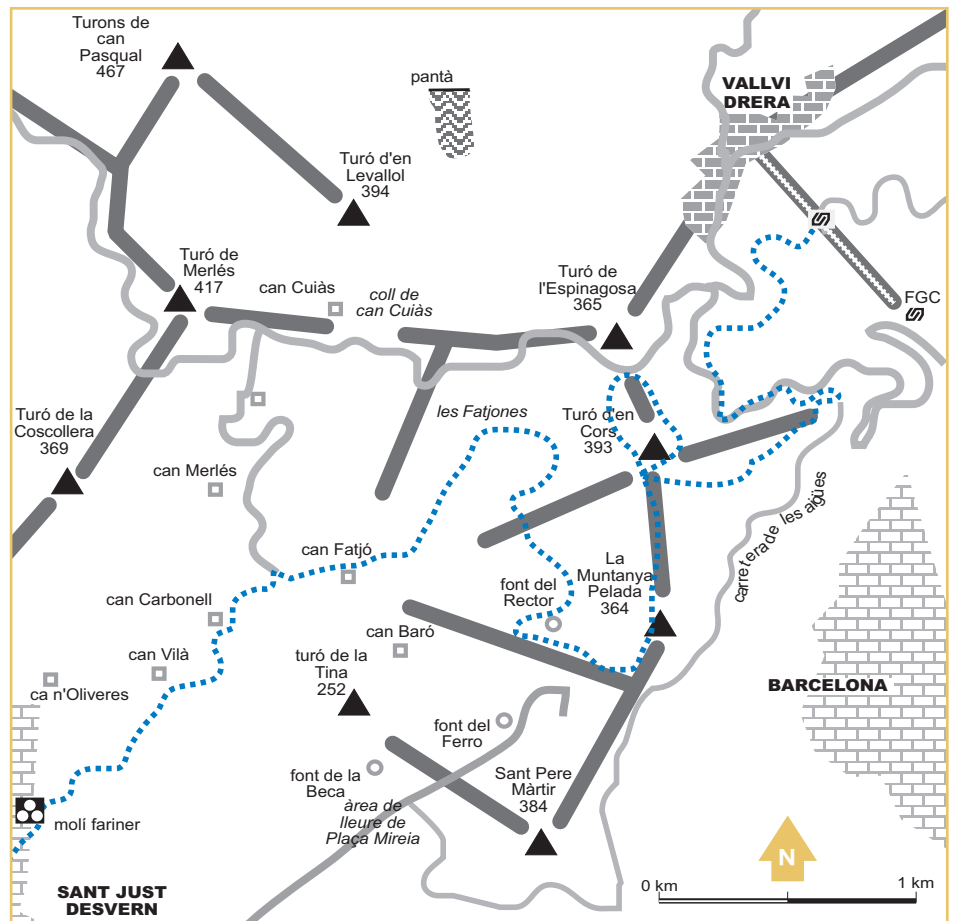
Els punts de llum al capvespre, ens permeten veure des del mirador turó d'en Cors la zona urbanitzada i la no urbanitzada de la vall

Visió urbanística sobre Can Caralleu
Tot pujant al Mirador d'en Cors podem veure com les excavadores i el ciment van esgarrapant les zones verdes que encara es poden veure, de forma testimonial, en alguns trams de la pendent barcelonina de Collserola.

can Fatjó i can Merlés en segon terme

can Vilà

Arbres singulars per la seva solemnitat i majestuositat

La surera, el pi, el freixe ..., testimonis del passat agrícola i forestal d'aquesta serra, entre altres conjunts vegetals més tradicionals com els alzinars i els garrofers de Sant Just.

Les masies de Sant Just

La seva evolució i adaptació a les noves circumstàncies històriques com Can Fatjó.

Els dissenys urbanístics antics i actuals sobre la Vall de Sant Just

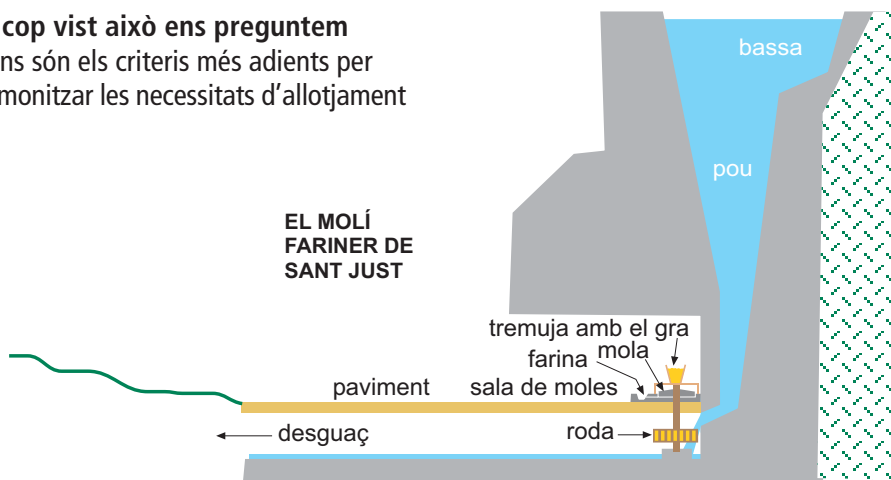
La cimeterya Samson amb la seva testimonial xemeneia, el Walden-7 d'en Ricard Bofill, el ciment i les grues que puguen per la vall. Podran ser aturades per mantenir el darrer reducte vegetal del SW de Collserola?

El Molí fariner de Sant Just Desvern

Ens recorda com les aigües de la vall movien la mola que triturava els grans de les masies per alimentar de pa i coca la pagesia santjustenca.

Un cop vist això ens preguntem

Quins són els criteris més adients per harmonitzar les necessitats d'allotjament

de la nostra població amb la sostenibilitat ambiental de Barcelona i dels seus entorns?. Qui trobarà aquest punt d'equilibri?

Collserola i el Parc

La Serra de Collserola forma part de la serralada de Litoral, un sistema muntanyós que s'estén, paral·lel al mar Mediterrani, des de la desembocadura del riu Ter a la plana de Castelló. El massís de Collserola, de 17 km de llargària i 6 km d'amplada, limita al nord amb la vall del Besòs, al sud amb la del Llobregat, a l'est limita amb el pla de Barcelona, i a l'oest ho fa amb la depressió del Vallès.

Dels nombrosos turons que componen el seu perfil, el Tibidabo és el més alt (512m). Collserola mira al mar i al Llobregat amb pendents molt pronunciats, i al Vallès des de nombroses valls, suaus i boscoses. Així trobem un vessants assolats amb prats, brolles i garrigues i obagues on predominen els boscos d'alzines, roures i pins. Tot plegat formant un ric mostrari de paisatges mediterranis.

L'home, d'altra banda, es mou per Collserola des de temps molt antics; nombroses restes arqueològiques ho evidencien. El mot mateix, Collserola, prové de temps medievals; etimològicament és la combinació de coll més la fusió de l'antic article sa i erola, que fa referència a una clariana de conreu. Possiblement la importància del Coll Serola, situat en la ruta medieval de Barcelona a Sant Cugat, va donar nom a la serra.

Es tracta, al capdavant, d'una veritable superfície verda de més de 8000 ha situada entre els rius Besòs i Llobregat, enmig de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Des de l'any 1987 que Collserola és parc, regint-se pel Pla Especial d'Ordenació i Protecció del Medi Natural de Collserola. Aquest pla té els objectius de: mantenir el sistema natural, preservar la diversitat biològica i també, el patrimoni cultural i paisatgístic. Tot això formalitzant la ciutat metropolitana i oferint noves oportunitats al lleure del ciutadans.

L'organisme encarregat de la gestió és el Consorci del Parc de Collserola que depèn de la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona i de la Diputació de Barcelona.

Els serveis tècnics s'encarreguen d'executar

el pla anual d'actuacions des de les seves diverses àrees.

Els aspectes de conservació, manteniment i estudis es fan des del servei de Medi Natural. Les restauracions, arranaments, millores són tasques del servei de Projectes i Obres. El servei de Divulgació, Promoció i Educació Ambiental per la seva part dissenya els programes d'informació, divulgació i les propostes educatives. Finalment, els aspectes legals, llicències, convenis s'aborden de del servei d'Administració i Gestió.

COLLSEROLA Voluntaris

És una organització de 13 anys de vida que acull a aquelles persones que, a títol individual es comprometen a treballar per a conservació de Collserola conjuntament amb el Parc.

Actualment està formada per un centenar de persones que dediquen temps, il·lusió i esforç tant a la conservació de Collserola com a la divulgació dels seus valors.

El paper dels Voluntaris en la tasca de guiatge per la serra és molt clar: fer

d'amfitrions dels visitants compartint els seus coneixements, la seva experiència i la seva manera particular d'entendre Collserola.

Els voluntaris, malgrat que no són especialistes, ni saberuts científics, guien i interpreten els itineraris amb rigor i seriositat.

Per això la seva contribució és clau: posa de manifest que tots podem fer la nostra aportació a la conservació. Una aportació feta amb ganes, en la mesura de les possibilitats de cadascú i, sobretot, basada en un compromís ben assumit.